

N:o 142.

Af herr **C. T. Lind**, *om afskrifning af den i Bohuslän utgående landskylden och beviljande af anslag för sådant ändamål.*

I motionen n:o 222 under sistlidne riksdag begärdes af under-tecknad, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om vidtagande af åtgärder till en fullständig utredning af förhållandet med den i Bohuslän utgående landskylden till kyrkor och presterskap samt derefter till Riksdagen afgifva de förslag, hvartill bemälda utredning kunde föranleda.

Öfver berörda motion, som remitterades till tillfälliga utskottet n:o 2, afgaf utskottet utlåtande n:o 35, af innehåll att, på samma gång utskottet erkände, att någon fullständig och fullt tillförlitlig utredning angående dessa gamla skatteförhållanden icke då kunde genom utskottet åvägbringas, utskottet delade min åsigt derom, att utredning i detta hänseende bäst torde kunna åstadkommas genom Kongl. Maj:t; men att det dock icke syntes utskottet hafva skäl för sig att från Riksdagens sida begära en sådan utredning, då dessa skatteförhållanden icke beröra någon större del af riket.

Jag kan dock icke godkänna denna utskottets uppfattning, enär Riksdagen alltid, då en utredning af förhållandet med äldre skattetitlar kräfts, beslutat att medelst skrifvelse till Kongl. Maj:t få frågan utredd.

Som det icke torde, vid en sådan fråga, som gäller en föråldrad skattetitel, böra fästas afseende vid, huru vida större eller mindre del af landet deraf lider orättvisa, samt jag ingalunda tror, att de i saken intresserade skulle vinna sitt önskningsmål, om de på enskild väg fram-

stälde underdånig anhållan härom hos Kongl. Maj:t, har jag funnit mig manad att inför denna Riksdag åter frambära samma yrkande, dervid jag, med åberopande af den enskilda utredning och de motiv, hvilka jag an- fört för min motion i frågan till 1890 års Riksdag, får vördsamt hemställa:

att Riksdagen, om densamma finner en närmare utredning af frågan genom Kongl. Maj:t öfverflödig, ville för sin del besluta, att den i Bohuslän utgående landskylden till kyrkor och presterskap måtte, i af- seende på sin natur, likställas med grundskatterna i öfrigt samt alltså tillgodonjuta samma förmån till af- skrifning, som redan tillgodokommit och framdeles kan beviljas grundskatterna; samt

att, om yrkandet af afskrifning å ifrågavarande landskyld bifalles, Riksdagen behagade anvisa erforder- ligt anslag för ersättning till de vederbörande, som egt landskyld uppbära och genom afskrifningen göra förlust.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 28 januari 1891.

C. T. Lind.
